

anses for fornøden medicin, men som kan være stærkt tiltrængt ved bestemte alvorlige sygdomstilfælde, hvor behandlingen strækker sig over længere tid.

I betænkningen gik man endvidere ind for, at alle sygekasser skal yde tilskud til medicin, der efter det ovenfor anførte er tilskudsberettiget.

Den pågældende betænkning har senere været overvejet af et nyt udvalg, der foruden af repræsentanter for lægeforeningen og sygekasserne har bestået af repræsentanter for Danmarks Apotekerforening. Dette udvalg — dog bortset fra apotekerforeningens repræsentanter, der kun har ydet udvalget teknisk bistand — har i princippet tilsluttet sig de i betænkningen indeholdte forslag, og De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark har derefter henstillet til arbejds- og socialministeren at søge de pågældende bestemmelser i folkeforsikringsloven ændret i overensstemmelse med de anførte retningslinier. Sygekasserne har desuden henstillet, at det tilskud, som det skal være obligatorisk for alle sygekasser at yde, fastsættes til $\frac{3}{4}$ af udgiften til vedkommende tilskudsberettigede præparat.

Arbejds- og socialministeriet har forhandlet om de foreslåede ændringer med direktoratet for sygekassevæsenet og sundhedsstyrelsen, der har tiltrådt forslagene. Sundhedsstyrelsen har dog henstillet, at ydelsen af tilskud til bestemte arter af medicin i henhold til den ovennævnte dispensationsbestemmelse som hovedregel ikke begrænses til bestemte sygdomstilfælde, men til alvorlige og langvarige sygdomstilstande i almindelighed, således at tilskud kan ydes, såfremt lægen skønner, at sygdommen gennem længere tid vil kræve behandling med et af de pågældende præparater. Endvidere har sundhedsstyrelsen indstillet, at det bliver frivilligt for den enkelte sygekasse, om den vil yde tilskud til medicin i henhold til den foreslåede dispensationsordning. Som begrundelse herfor har man henvist til de vanskeligheder, som — formentlig særlig for de mindre sygekasser — vil kunne være forbundet med at kontrollere, at dispensationsordningen ikke udnyttes ud over sin hensigt. Til disse ændringsforslag til den oprindelig foreslåede ordning har de samvirkende sygekasser under de seneste forhandlinger sluttet sig.

Med hensyn til det overfor ministeriet fremsatte forslag kan iøvrigt bemærkes følgende:

Den medicin, hvortil der altid skal kunne ydes tilskud, svarer med visse udvidelser til

den medicin, hvortil der nu af sygekasserne kan ydes $\frac{3}{4}$ tilskud. Da sygekassernes udgifter til sådan medicin kun udgør ca. $\frac{1}{4}$ af kassernes samlede medicinudgifter, må man forvente en væsentlig reduktion af kassernes medicinudgifter. Sygekassernes udgifter vil dog blive væsentlig større, end hvad der svarer til $\frac{1}{4}$ af de nuværende udgifter, dels fordi der som ovenfor nævnt under den tilskudsberettigede gruppe er medtaget nogle præparater, hvortil der ikke nu kan ydes $\frac{3}{4}$ tilskud, dels på grund af den ovenomtalte dispensationsordning, og dels endelig fordi det efter forslaget skal være obligatorisk for alle kasser at yde $\frac{3}{4}$ tilskud til den særlig betydningsfulde medicin. For de sygekasser, som hidtil har ydet tilskud i det fulde efter loven tilladte omfang (det drejer sig som tidligere nævnt om godt 200 kasser), antages der at kunne blive tale om en reduktion af udgifterne til ca. $\frac{1}{3}$ af de nuværende udgifter.

Dispensationsbestemmelsen tænkes som tidligere omtalt kun anvendt med hensyn til bestemte grupper af præparater. Af lægemidler, som det er tanken at henføre under dispensationsordningen, kan særlig nævnes smertestillende midler, sovemidler og beroligende midler.

Den således af sygekasserne med tilslutning af repræsentanter for Den almindelige danske Lægeforening ønskede nyordning foreslås herefter indført fra 1. juli 1951, og nærværende lovforslag er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

Med hensyn til lovforslaget bemærkes, at den nye almindelige bestemmelse, hvorefter sygekasserne er *pligtige* til at yde et tilskud på $\frac{3}{4}$ til særlig betydningsfuld medicin, er foreslået indsat som et nyt *nr. 5* til § 18, *stk. 1*. I overensstemmelse med princippet i den gældende lovregel om sygekassernes medicinydelse er det efter forslaget overladt til arbejds- og socialministeren efter indstilling af sundhedsstyrelsen at fastsætte, hvilken medicin der som særlig betydningsfuld skal være tilskudsberettiget.

Som følge af den foreslåede tilføjelse til § 18, *stk. 1*, bortfalder § 22, *stk. 1, nr. 12*, i bestemmelsens nuværende form, og i stedet foreslås her indsat bestemmelserne om adgangen for sygekasserne til at yde tilskud til medicin, der ikke normalt er tilskudsberettiget. Det foreslås ligeledes her, at det skal være overladt til arbejds- og socialministeren efter indstilling fra sundhedsstyrelsen at bestemme, i hvilke tilfælde sådant tilskud skal kunne ydes.

De bestemmelser, som arbejds- og socialministeren i henhold til foranstående skal